

En motivationssnak fra hverdagen

Sebastian 16 år – kommer ind på mit kontor.

Han er udfordret på flere fag i folkeskolen, og han har endnu ikke sikret sig de karakterer som er adgangsgivende til hans ungdomsuddannelse.

Vi har snakket om hvordan han har det, hvad han gerne vil efter 9. klasse, og hvilke drømme han evt. kunne have for fremtiden.

S:

"AHHHH jeg er bare så gal på Sebastian 11-12 år - dengang brugte jeg hele 5. og 6. klasse på INGENTING, jeg lavede ikke mine lektier, jeg fulgte ikke med i timerne - det var fandeme åndsvagt"

- "Han er årsagen til, at jeg ikke fatter en skid, og at jeg sidder nede i klassen og intet forstår"

- "Hvis han bare havde taget sig sammen, og knoklet med det... - også selvom det var svært, så havde jeg haft en chance i dag og ikke følt mig så dum"

T:

"Så du ville ønske, at da du var mindre, så havde du gjort noget andet end du gjorde - for at give dig selv nogle bedre kort på hånden i dag ift fremtiden!"

S: "ja"

T:

"Gad vide hvad Sebastian 20 år ville ønske, at du gør nu, for at give ham de bedste kort på hånden, ift jeres fælles fremtid"

S: " øhhhh... uuuhhhmmmm - - det er faktisk et godt spørgsmål.

Sebastian sidder stille, han tænker og jeg er bare stille med ham.
Efter lidt tid svare han.

S: Det tror jeg lige jeg skal hjem og tænke over"

Jeg elsker når unge lige skal hjem og tænke over, hvordan de syntes deres fremtid skal forme sig.

Jeg glæder mig til møde Sebastian igen, og høre hvad han har gjort sig af tanker.

Og jeg glæder mig til at indgå i en konstruktiv, respektfuld og empatisk samtale med Sebastian om hvordan han ser sig selv rykke tættere på den Sebastian, han ønsker at blive.

Unge har brug for hjælp til at reflektere konstruktivt, uden gode råd udefra – men blot en voksen som er til stede, mens de taler med sig selv, og som hjælper dem med at holde fokus, skabe ro og rammer til denne samtale. Den voksne skal også sørge for at samtalen indeholder håb, muligheder og fremdrift.